

മടന്താ

പാതിബോധത്തിലായിരുന്നു ഞാൻ. ലക്ഷ്യം പേടിച്ച സ്വപ്നങ്ങളാൽ അന്ധനായിരുന്നു. കയ്പു നുണഞ്ഞിറക്കിയ ലഹരി തലച്ചോറിനൊരു മരവിപ്പായിരുന്നു. എന്നെ മറന്നെങ്കിലും കരളിൽ നിന്റെ ഓർമ്മകൾ പുളിച്ചുതേട്ടികൊണ്ടിരുന്നു. ഹൃദയം മുറിഞ്ഞു ചിന്തിയ ചോരയിൽ നിന്റെ മുഖം നിഴലിച്ചിരുന്നു. മനസ്സ് തോൽക്കുകയാണെന്ന തിരിച്ചറിവ് ഇനിയും ലഹരിയായി പതയട്ടെ. ഓർമ്മകളുടെ മുറിപ്പാടിൽ ലഹരി മരുന്നാവട്ടെ. മനസ്സിന്റെ കൂടെ ശരീരവും ക്ഷയിക്കട്ടെ. എന്നെ നഷ്ടപ്പെടുന്നതായി എനിക്കറിയാം. ചിന്നിച്ചിതറിയ മോഹങ്ങൾക്കിനി നൊമ്പരങ്ങളുടെ ചിതയിലാണഭയം. ചങ്കിൽ ചേർത്തുവെച്ച ഓർമ്മകളുടെ മയിൽപീലികളും മഞ്ചാടികുരുകളും മണ്ണിൽ ചിതറിക്കിടക്കട്ടെ നിനക്കു പണയം വെച്ച സ്വപ്നങ്ങൾ അസ്തമയം പേടിച്ച കിളികളെപ്പോലെ ശബ്ദങ്ങളില്ലാതെ വർണങ്ങളില്ലാതെ കൂടു തിരയട്ടെ ജരാനരകളുടെ ശാപത്താൽ വികാരങ്ങൾ തണുത്ത് നശിക്കട്ടെ. അന്നും നിന്നെകുറിച്ചോർത്തെൻ ആത്മാവു ചുവന്നിരിക്കട്ടെ ഇരുട്ടിൽ ഒഴുകിയെത്തുന്ന കുളിർകാറ്റിൽ എന്റെ മരണം ജനിക്കട്ടെ സമയമെന്നെ മറക്കട്ടെ.



Anuvind Malayil

